

Inleiding over Romeinen 8:1-17

Zingen: Psalm 119:9

Doe bij Uw knecht weldadigheid, o HEER',

Opdat ik leev', Uw woorden moog' bewaren,

En dat Uw Geest mij ware wijsheid leer',

Mijn oog verlicht', de nevels op doe klaren;

Dat mijne ziel de wondren zie en eer',

Die in Uw wet alom zich openbaren.

Gebed

Lezen: Romeinen 8

Inleiding

De inleiding op dit hoofdstuk wordt uitnemend verwoord door de kanttekeningen die het volgende schrijven: “Uit hetgeen tot nog toe verklaard is, trekt de apostel deze vertroosting, dat er geen verdoemenis meer is voor de gelovigen. Hij vermaant hen met verscheidene beweegredenen, dat zij niet naar het vlees, maar naar de Geest moeten wandelen. Verklaart verder dat het lot van de gelovigen in dit leven is met Christus te lijden, maar sterkt hen daartegen met de grootte van de heerlijkheid, die daarna zal volgen. Hij stelt hun voor het voorbeeld van het gehele schepsel, hetwelk daarnaar een natuurlijk verlangen heeft. vertroost hen verder door de hoop die zij zelf daarvan hebben, en door de hulp van de Heilige Geest in het gebed. Alsmede door de verzekering, die zij, niettegenstaande al het lijden, vasthouden van hun verkiezing, roeping, rechtvaardigmaking en verheerlijking. Besluit deze troost met een roem in Christus tegen al hetgeen hen zou kunnen beschuldigen of hinderen. En verzekert hen dat zij door Christus in alles zullen overwinnen.”

Vers 1: Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

De apostel vertroost de gelovigen dat er geen verdoemenis is voor hen die in Christus Jezus zijn, want die zijn niet meer onder de wet der dienstbaarheid, maar onder de genade. Die zijn in Christus een nieuw schepsel geworden, een nieuwe mens. Die wandelen niet meer naar het vlees zoals ze voor hun bekering leefden. Toen leefden ze in het vlees, in de zonde omdat ze enkel zonde zijn en daarom de zonde doen in gedachten, woorden en werken. In het vlees levende hebben we een vermaak in de zonden, zoals een varken zich omwentelt in de modder. We voelen ons als een vis in het water om de zonden in te drinken en uit te leven. Het kan wel

zijn dat we uiterlijk geen zondig leven leiden om zo te zeggen. We praten als een Christen, we kleden ons als een Christen en we gedragen ons als een Christen. Maar het is niet meer dan mondchristendom. We zijn dan nog steeds een natuurlijke mens (2 Kor. 2:14). Het ware volk van God dat van de eeuwige verdoemenis is verlost, wat ontheven is van de straf op de zonde door Christus en Zijn toegerekende gerechtigheid toegepast aan de ziel, wandelt niet meer naar het vlees, maar naar de Geest. Want de nieuwe mens is een geestelijke mens (2 Kor. 2:15) die door Gods Geest is wederom geboren en met Christus verenigd door het geloof. Toch zijn de kinderen van God nog vleselijk, verkocht onder de zonde, zoals we gezien hebben in hoofdstuk 7. Echter wandelen ze niet meer naar het vlees, want in Christus zijn ze volkomen rechtvaardig, volkomen heilig, volkomen wijs en geheel verlost. Alhoewel de zonden altijd verdoemelijk zijn (Rom. 3:19), strekt zij de gelovigen niet tot verdoemenis, want Christus heeft volkomen betaald voor alle zonden van verleden, heden en toekomst. Zijn we daaronder al weggezonden in verwondering met de uitroep: “Wat is het Heere, dat U het op mij hebt gemunt, terwijl ik even goddeloos ben als anderen?”

Vers 2: Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.

De apostel zet hier twee wetten tegenover elkaar: de wet van de levendmakende Geest, Die in Christus Jezus is en de wet van de zonde en de dood. We spreken hier over twee verbonden (wet) die de apostel nader verklaart in Galaten 4:21-31. Daar worden Hagar en Sara als voorbeelden van de twee verbonden tegenover elkaar gesteld. Abraham had twee zonen, één uit de dienstmaagd (Hagar) en één uit de vrije (Sara). De zoon die uit de dienstmaagd was is naar het vlees geboren, dat is naar de kracht, werking en loop van de natuur. De zoon die uit de vrije was is door bovennatuurlijke werking van God geboren, die Abraham door God beloofd was, want Sara was onvruchtbaar en nu negentig jaar oud, en Abraham was honderd jaar oud, en beiden onbekwaam om naar de natuur kinderen te winnen. Deze beide dingen hebben een andere betekenis, als zijnde voorbeelden van geestelijke zaken. Er zijn nog meer voorbeelden die een geestelijke betekenis hebben. Denk aan de koperen slang (Joh. 3:14), het huwelijk van Adam en Eva (Ef. 5:32), de doorgang van de Israëlieten door de Rode Zee (1 Kor. 10:1-2) en de zondvloed (1 Petr. 3:20). Het zijn namelijk de twee verbonden: het ene van de berg Sinai, tot dienstbaarheid barend hetwelk is Hagar. Dat verbond spreekt de vervloeking uit over ieder die niet doet al hetgeen geschreven staat in het boek der wet om dat te doen. Hagar was een slavin en haar kinderen zouden niet erven met de zonen van de vrije. Dus geen geestelijke erfenis voor degenen die onder de wet zijn. Hagar is de berg Sinai, die door de Arabieren Hagar genaamd wordt, en de nakomelingen van Hagar werden Hagarenen genoemd (1 Kron. 5:10, Ps. 83:7). Hagar ofwel Sinai komt overeen met Jeruzalem dat nu is, en dienstbaar is met haar kinderen. Wat wil dat zeggen? Het Jeruzalem dat nu is betekent de Joodse synagoge of religie, die binnen Jeruzalem de overhand en haar zitplaats heeft. Het is dienstbaar, want het draagt nog het juk van de ceremoniën, en zoekt daardoor de zaligheid. Al degenen die niet meer hebben dat deze dienstbaarheid en niet met de gelovige Abraham mochten zien op Christus die komen zou, zijn haar kinderen. Maar Jeruzalem dat boven is, dat is vrij, hetwelk is ons aller moeder (Gal. 4:26). Het Jeruzalem dat boven is, dat is de ware christelijke Kerk uit Joden en heidenen, die haar zaligheid niet door het eerste verbond van de wet zoekt, maar door de tweede, namelijk het verbond van het Evangelie ofwel het genadeverbond, met als Hoofd en Middelaar, de Heere Jezus Christus. Dat Jeruzalem is vrij, want het is vrijgemaakt van de dienstbaarheid en de vloek van de wet en dat zijn degenen die de hemelse erfenis zullen ontvangen. Dat Jeruzalem dat boven is, is ons aller moeder zegt de apostel. Zoals Sara de moeder was van Izak, die de erfgenaam van zijn vader Abraham was, omdat hij uit een vrije moeder was geboren. Die geestelijke moeder baart de kinderen Gods door de bovennatuurlijke werking van de Heilige Geest op grond van de verkiezende liefde van God de Vader in de Heere Jezus Christus als het fundament van de zaligheid. In Christus zijn dat betekent in de Geest zijn en het ware leven deelachtig te zijn, omdat Hij de Weg, de

Waarheid en het Leven is. In het vlees te zijn dat is enkel zonde, dat is een leven onder de vloek van de wet en dat is geen leven maar geestelijk dood zijn, en als vrucht de drievoudige dood zoals eerder verklaard. Gods kinderen zijn vrijgemaakt van de wet van de zonde en de dood, zoals verklaard wordt in Johannes 8:36: “Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn”, of in Romeinen 6:18: “En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid”, en Galaten 5:1: “Staat dan in de vrijheid met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen”.

Vers 3: Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees;

Vers 2 en 3 beginnen allebei met het woordje “want”, wat duidt op een verklaring waarom er dan nu geen verdoemenis voor degenen is die in Christus Jezus zijn. De wet schept geen nieuwe mens, maar is daarbij gesteld vanwege de overtredingen. Door de wet is de kennis van de zonde. De wet wordt ook de bediening van de dood genoemd. De letter doodt, de Geest maakt levend. De wet kan de zonde niet teniet doen of de mens voor God rechtvaardigen. Wel geldt er de belofte van de wet: doe dat en gij zult leven. Daar komen we in vers 4 op terug. Door de verdorvenheid van onze natuur, door het vlees, is de wet krachteloos om ons te rechtvaardigen en het leven te geven. Daarom heeft God Zijn Zoon gezonden naar deze aarde en de Zoon is vrijwillig gegaan (zie Ik kom o HEERE, Ps. 40:8) en heeft de menselijke natuur aangenomen (het vlees der zonde), echter Christus' mensheid was geen zondige natuur, maar Hij heeft alleen de gelijkheid gehad van een zondige natuur, omdat Hij al onze zwakheden heeft gedragen waarin wij door de zonde lagen (Hebr. 2:17, 4:15, Filip. 2:7). De Zoon van God heeft voor de zonde, dat is als een offerande voor de zonde, of tot verzoening en vernietiging van de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, dat is het lichaam van Christus. Hij heeft Zichzelf geofferd tot een offerande voor de zonde. Hij is het Lam Gods dat geslacht is. Hij heeft in het vlees geleden. Want Dien Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheids Gods in Hem (2 Kor. 5:21).

Vers 4: Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

God heeft Zijn Zoon gezonden opdat het recht van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. De wet eist volkomen gehoorzaamheid en als beloning het eeuwige leven. Het werkverbond heeft een belofte: doe dat en gij zult leven. Dat recht van de wet, die eis, heeft Christus voor de Zijnen vervuld. Maar wanneer de volheid van de tijd gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet, opdat Hij degenen die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden. Christus is de vervulde Wet, en het einde van de wet. Dat recht van de wet is vervuld voor degenen die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest, dus voor degenen die in Christus zijn. Zoals jullie weten lag de wet van God, de twee stenen tafelen, in de Ark van het verbond. De ark wees heen naar Christus Die in Psalm 40:9 zegt: “Ik heb lust, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden Mijns ingewands.” Het is Christus geheel, en Christus alleen. Wee degenen die de ark openen. Wee degenen die de wet uit de ark halen en opleggen aan de Christen die in de vrijheid is gesteld van de kinderen Gods. Gods Kerk leeft uit Christus zoals de apostel elders zegt: Het leven is mij Christus. Hij zegt niet: Het leven is mij de wet. Dat moet goed verstaan worden. Dat wil niet zeggen dat de apostel geen vermaak heeft in de wet van God naar de inwendige mens. Want het was ook Christus lust om de wil van God te doen, dat geldt ook de Kerk. Alleen hoe worden de geboden van God gedaan? Door het geloof. Want zonder geloof is het onmogelijk om Gode te behagen (zie ook vers 8).

Vers 5: Want die naar het vlees zijn, bedenken wat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken wat des Geestes is.

De natuurlijke mens, dat wordt bedoeld met die naar het vlees zijn, begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn, want zij zijn hem een dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden zijn. De natuurlijke mens heeft geen andere of hogere wijsheid dan die hem het licht van de natuur en het menselijk vernuft leert. Dat zijn mensen die de Geest niet hebben (Judas:19). Waarom is het de natuurlijke mens dwaasheid en kan hij ze niet verstaan? Omdat de genade en kracht van Gods Geest, Die het verstand verlicht en de harten opent, ontbreekt. De natuurlijke mens bedenkt dus alleen wat van het vlees is. Met verstand en al hun zinnen leeft men zichzelf, in de zonde. En de vruchten daarvan zijn de werken van het vlees, zoals overspel, hoererie, onreinheid, ontuchtigheid, afgoderij, venijngeving (of toverij), vijandschappen, twisten, afgunstigheden (jaloezie), toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen (degenen die een valse leer hardnekkig drijven en voorstaan, Tit. 3:10), nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen en dergelijke. Degenen die zulke dingen doen zullen het koninkrijk Gods niet beërven (Gal. 5:19-21). Daartegenover staat de geestelijke mens die door de Geest van God is wedergeboren en die bedenkt wat van de Geest is. Die begeven zich en trachten naar geestelijke zaken, die de apostel ook in de brief aan de Galaten als vrucht van de Geest noemt, waaronder liefde, blijdschap (ontstaande uit de verzekerdheid dat wij vrede met God hebben), vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof (trouw in beloften en bediening van zijn ambt), zachtmoedigheid, matigheid (of kuisheid, onthouding van onbehoorlijke lusten). Wat is onze gezindheid, wat zijn onze oogmerken? Komen ze voort uit een stenen hart of uit een vleses hart?

Vers 6: Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;

Door onze val in Adam zijn we vervreemd van God en goddelijke zaken en wandelen we in ongeloof en ongerechtigheid omdat we zonde geworden zijn en de duivel toegefallen zijn. We bedenken enkel wat van het vlees is en dat is de dood, want we zijn dood in zonden en misdaden. Het is alles vijandschap tegen God. We verzetten ons tegen God en Zijn Woord. We wederstaan altijd de Heilige Geest in onze natuurstaat. En uiteindelijk brengt het de mens tot de eeuwige dood. Eeuwig van God gescheiden op die plaats waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. Hun wroegend geweten zal, als een worm, altijd knagen, vanwege de straf van Gods toorn, die een onuitblusselijk vuur wordt genoemd, omdat de pijn van het vuur onverdraaglijk is en deze straf nooit ophoudt (Mark. 9:44, Jer. 7:20, Openb. 20:10). Maar het bedenken van de Geest is het leven en vrede, want dat is de weg tot het eeuwige leven en tot de eeuwige vrede. Heerlijkheid, eer en vrede voor een ieder die het goede werkt, eerst de Jood, en ook de Griek (heiden). Rom 2:10.

Vers 7: Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.

Zoals we al zeiden zijn de werken van het vlees enkel vijandschap tegen God, hoe vroom het ook wordt ingekleed, of met welke klederen van eigen gerechtigheid (ofwel ongerechtigheid) we ons ook bekleden. We kunnen menen Gode een dienst te doen en toch nog een oude mens zijn. De Bijbel heeft er vele voorbeelden van, denk aan Saul, die ook onder de profeten was, of Bileam, die zelfs de spraken Gods sprak, of denk aan Judas die ook het Evangelie heeft verkondigd. Het kan ver gaan met een mens net als bij de rijke jongeling. En toch openbaar te komen als een vijand van God. De natuurlijke mens onderwerpt zich niet aan de wet van God, want het kan ook niet. Dat is geen verontschuldiging die we kunnen inbrengen, zo van, we kunnen het niet dus wat klaagt God dan nog als Hij eist wat we niet kunnen volbrengen? Dan draaien we de zaken om en pleiten we ons vrij, terwijl wij moed- en vrijwillig van God zijn afgefallen en God voor een leugenaar hebben uitgemaakt. De heiligheid van de wet van God en de onheiligheid van de vleselijke ziel zijn echter net zo onverzoenlijk als licht en

duisternis. Vlees en Geest kunnen niet samengaan. Het is onmogelijk dat de natuurlijke mens zichzelf aan Gods wet onderwerpt en die van harte gehoorzaamd, vanwege de verdorvenheid en verkeerdheid die daarin en in de wereld is, waarin het een behagen heeft. We hebben van nature alleen maar de wereld lief en hetgeen in de wereld is, omdat we wereld zijn. De geestelijke mens heeft de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is, want de liefde des Vaders is in Hem (1 Joh. 2:15).

Vers 8: En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

Die onder de wet zijn, kunnen Gode niet behagen. Of we nu een mens in de wereld of op het kerkelijk erf zijn. We behagen alleen maar onszelf en de duivel. Is het dan zo erg met ons gesteld? Ja, zelfs onze beste werken zijn met zonden bevuurd. Al wat uit het geloof niet is dat is zonde (Rom. 14:23). Die niet geloofd is alrede veroordeeld (Joh. 3:18), die horen niet maar verharderen hun nek (2 Kon. 17:14). Het is een scherpe diagnose van de apostel die alle grondjes onder ons wegslaat. Werelds vlees of godsdienstig vlees kan God niet behagen. Wettisch leven kan God niet behagen. Vleselijke godsdienst kan God niet behagen. In de profetie van Jesaja zegt de HEERE: “Waartoe zal Mij zijn de veelheid uwer slachtoffers? zegt de HEERE; Ik ben zat van de brandoffers der rammen en van het smeer der vette beesten, en heb geen lust aan het bloed der varren, noch der lammeren, noch der bokken. Wanneer gijlieden voor Mijn aangezicht komt te verschijnen, wie heeft zulks van uw hand geëist, dat gij Mijn voorhoven betreden zoudt? Brengt niet meer vergeefs offer, het reukwerk is Mij een gruwel; de nieuwe maanden en sabbatten en het bijeenroepen der vergaderingen vermag Ik niet, het is ongerechtigheid, zelfs de verbodsdagen. Uw nieuwe maanden en uw gezette hoogtijden haat Mijn ziel, zij zijn Mij tot een last; Ik ben moede geworden die te dragen. En als gijlieden uw handen uitbreidt, verberg Ik Mijn ogen voor u; ook wanneer gij het gebed vermenigvuldigt, hoor Ik niet; want uw handen zijn vol bloed.” (Jes. 1:11-15)

Als we Gods Woord in ongerechtigheid ten onder houden (Rom. 1:18) dan is zelfs het gebed de HEERE een gruwel. Ook onze samenkomsten. Dat is wat!

Er staat 1 Sam. 15:22: Gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen. De Heere had wel de offeranden ingesteld en bevolen te doen, maar als hulpmiddelen, om hen in boetvaardigheid en geloof wel te doen voortgaan. Dewijl zij dit nalieten, zo waren hun offeranden de Heere een gruwel, ook al had Hij die ingesteld. (kanttekeningen Jes. 1:11). Dat we onszelf toch zeer nauw onderzoeken of we in het geloof zijn!

Vers 9: Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.

De apostel schrijft hier aan degenen die uit het geloof van Jezus Christus zijn en in Hem geloven. Hij vertrooste hen eerst dat er nu geen verdoemenis is voor degenen die in Christus Jezus zijn en nu vertroost hij hen wederom door te stellen dat ze niet in het vlees zijn, maar in de Geest. Ze zijn overgezet van het koninkrijk van satan naar het koninkrijk van Koning Jezus en zijn onder Zijn banier gesteld. Ze zijn door de enge poort gegaan in een weg van recht, en genade is aan hun zielen verheerlijkt. Ze zijn besprengd met het bloed van Christus tot een volkomen verzoening van al hun zonden. Hoe zou anders de Geest van God in hen wonen? Hoe zouden ze anders geleid worden door de Geest van God? Ze zijn door de Heilige Geest overtuigd van zonden, gerechtigheid en oordeel en door de Heilige Geest wederom geboren tot een levende hoop door de genade die in Christus Jezus is. De Geest leidt hen in al de waarheid en daarin zullen ze meer en meer toenemen. De leer van Christus is hen dierbaar omdat Christus hen alles geworden is (1 Kor. 1:30). De genadige werkingen van de Heilige Geest zijn hen toegepast zoals verlichting van het verstand, versterking van het geloof, verzekering van de zaligheid, opwekking tot het gebed, beweging tot geestelijke begeerten, vertroosting in kruis en aanvechting. Want een mens, waar hij als een heer woont, daar heeft hij zijn gezag, en daar doet hij zijn gewone werk. De Heere Jezus zegt tot Zijn discipelen: “En

Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; Namelijk den Geest der waarheid, Welken de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij ulieden en zal in u zijn.” (Joh. 14:16-17). Zoals het een waar dienstknecht van God betaamt predikt de apostel continue de these en de antithese. Dat wil zeggen, hij preekt wat het is en wat het niet is. Hij vervolgt met te zeggen: “Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.” Als we de Geest van Christus niet hebben dan hebben we ook geen deel aan Christus Zelf. Als Christus Zich, midden in ons verloren bestaan, openbaart als Degene die dood geweest is en leeft tot in alle eeuwigheid, dan schenkt Hij ook Zijn Geest die het geloof werkt en waardoor Christus en al Zijn weldaden worden ontvangen en aangenomen. Het is onmogelijk dat we Christus onze persoonlijke Heere noemen zonder de Heilige Geest. Wat hebben we de Heilige Geest in alles nodig. Want zonder de Heilige Geest is het alles dor en doods in ons bestaan, ook al schijnt de zon of al doen we fluitend ons werk. De fluitende vogels getuigen nog tegen ons, want zij hebben niet gezondigd en bezingen de lof Gods.

Vers 10: En indien Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonde wil, maar de geest is leven om der gerechtigheid wil.

Als Christus in ons is door Zijn Geest dan wil dat niet zeggen dat het lichaam niet sterfelijk is, want we blijven de lichamelijke dood onderworpen vanwege de overblijfselen van de zonde die nog gevonden worden, zoals in Romeinen 7 uitgebreid is verklaard. Maar, zegt de apostel, de geest (en dat staat hier met een kleine letter waarmee bedoeld wordt de ziel die door Gods Geest vernieuwd is) is het eeuwige leven deelachtig en zal altijd bij God in heerlijkheid zijn, al is het dat het lichaam voor een tijd moet afgelegd worden. Want wij weten, zegt de apostel in de Korinthebrief, zo ons aardse huis dezes tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. (2 Kor. 5:1) De levend gemaakte ziel leeft om Christus wil, om Zijn gerechtigheid wil. Deze schat hebben we in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij Godes en niet uit ons. (2 Kor. 4:7) Altijd draagt Gods Kerk de doding van de Heere Jezus in het lichaam om, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden. Want wij die leven, worden altijd in de dood overgeven om Jezus' wil, opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden. (2 Kor. 4:10-11). De Kerk zal de voetstappen van Christus mogen drukken als het gaat om vervolgingen en benauwdheden tot de dood, want in die weg wordt het leven van Jezus in ons lichaam ofwel sterfelijk vlees geopenbaard. Dat wil zeggen de levendmakende kracht van Christus en van Zijn Geest, die zich in onze bediening alhier openbaart en hiernamaals tot onze verlossing ten volle zal openbaren.

Vers 11: En indien de Geest Desgenen Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont.

Het sterfelijke lichaam zal worden levend gemaakt door God de Vader, want dat wordt bedoeld in het eerste gedeelte van de tekst met “Hij die Christus uit de doden opgewekt heeft”, en tegelijk zullen de sterfelijke lichamen worden levend gemaakt door de Zoon zoals staat met de laatste woorden van de tekst “door Zijn Geest, Die in u woont.” Want gelijk de Vader de doden opwekt, also wekt ook de Zoon de doden op (Joh. 5:21), en hier ook de Heilige Geest als eenzelfde God met Hen en van eenzelfde kracht. In 1 Korinthe 15 beschrijft de apostel Paulus de opstanding van Christus, de opstanding van de doden en de wijze van opstanding tot bijzondere vertroosting van de Kerk.

Vers 12: Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven.

Dan vervolgt de apostel Paulus met deze woorden de brief, dat we gehouden en verplicht zijn, door de weldaden die wij alreeds ontvangen hebben, en nog verwachten zullen (de heerlijkmaking), om niet naar het vlees te leven. Het vlees moet gedurig de doodsteek krijgen door Woord en Geest. De Heere spaart het vlees niet. Graaf maar dieper en je zult meerdere gruwelen vinden. Ook de Wet moet nog scherp geprekeet worden, niet alleen voor de natuurlijke mens, maar ook vanwege het vlees dat de geestelijke mens nog met zich meetorst. De Catechismus antwoordt in vraag 115 dat de Christen zijn leven lang zijn zondige aard hoe langer hoe meer moet leren kennen, en des te begeriger zijn, om de vergeving van de zonden en de gerechtigheid in Christus te zoeken. Daarna, opdat wij zonder ophouden ons benaastigen, en God bidden om de genade van de Heilige Geest, opdat wij hoe langer hoe meer naar het evenbeeld van God vernieuwd worden, totdat wij tot deze voorgestelde volkomenheid (heerlijkmaking) na dit leven geraken. Gods Kerk is vijand van alle zonde en ongerechtigheid en wil volkomen heilig zijn, zoals Christus heilig is. Dat leert Romeinen 7 ons wat we eerder hebben behandeld.

Vers 13: Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven.

Paulus spreekt de gelovigen aan, want hij sprak in vers 12 over broeders. Hoe kan het dan dat hij hier zegt: “Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven”? Ook al moesten de gelovigen het natuurlijke lichaam afleggen, ze sterven toch niet de eeuwige dood? Wat de apostel hier bedoelt te zeggen is dat hij zijn en schijn van elkander wil scheiden. Separeren noemen we dat. Hij zegt dit niet om de ware gelovigen aan hun zaligheid te doen twijfelen, maar hij zegt dit om de ware gelovigen meer tegen het vlees te wapenen, en om de ware gelovigen te onderscheiden van degenen die zich voor gelovigen uitgeven en dat metterdaad niet zijn, zoals zij met hun leven betuigen dat zij door Gods Geest nog niet wedergeboren zijn. Dit dreigement heeft dus de bekering van de schijn gelovigen op het oog.

Het tweede deel van de tekst spreekt over het door de Geest doden van de werkingen van het lichaam. De apostel leert hier geen roomse afstervingsleer, waarbij men steeds meer zonden te boven komt. Als de Geest in de raderen is dan ligt het vlees onder. Als de Geest Zich echter terugtrekt dan ligt een Simson bij Delilah, dan pleegt David overspel met Batseba en stelt hij Uria voorin de strijd, dan heeft Salomo honderden vrouwen, dan verloochent Petrus Zijn Meester, dan veinst Petrus met de Joden in Antiochië, enz... We hebben de Geest nodig, want Die zondigt niet. Echter ons vlees blijft honderd procent vlees, en Gods Kerk weet uit ondervinding dat ze vleselijk is én blijft, tot haar doodsniel toe. De oude mens is met Christus gekruisigd en gedood en in het graf gelegd. Ik nu doe datzelve niet meer, maar de zonde die in mij woont. Gedurig moet de oorlog worden verklaard tegen de zonde, tegen het vlees. Hiervoor is de wapenrusting Gods nodig, die beschreven staat in Efeze 6.

Vers 14: Want zovelen als er door den Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods.

Het woord geleid worden kan ook worden vertaald met gedreven worden. Die door Gods Geest gedreven worden zijn kinderen van God, want dat getuigt ook de Geest met onze geest. Die de Geest van Christus niet heeft komt Hem niet toe. Gods kinderen worden verlicht in hun verstand, en in hun wil en genegenheden geregeerd en bestuurd om te willen en te doen wat God behaagt. Dus die door de Geest Gods geleid worden, hebben de zekere kentekenen dat zij door God tot Zijn kinderen zijn aangenomen door het geloof in Christus (Joh. 1:12). In de twee volgende verzen gaat de apostel daar verder op in.

Vers 15: Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreeze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader.

In dit verband is het wel goed om te vermelden wat de King James vertaling hier schrijft (en ik meen zuiverder dan de Staten Vertaling): “For ye have not received the spirit of bondage again to fear; but ye have received the Spirit of adoption, whereby we cry, Abba, Father.” Als je goed oplet dan zie je dat gesproken wordt over “the spirit of bondage” en over “the Spirit of adoption”. Wat opvalt is dat de ene keer spirit met een kleine letter wordt geschreven en de andere keer met een hoofdletter. De Staten Vertaling schrijft het allebei met een hoofdletter. De apostel leert dat de gelovigen niet ontvangen hebben de geest der dienstbaarheid wederom tot vrees. We zijn allemaal mensen die van nature door de geest der dienstbaarheid worden gedreven. De godsdienstige mens wil werken om zalig te worden. Het ‘doe dat’ zit in ons bloed door onze zondeval. Die geest geeft geen vrede, maar enkel vrees. De Heilige Geest is nooit een geest van dienstbaarheid maar van vrijheid. Dat wordt in het tweede deel door de apostel duidelijk gesteld als hij spreekt over de Geest der aanneming tot kinderen. Door die Geest worden de gelovigen geleid en die doet hen roepen: Abba, Vader. Dan komt het zo teer te liggen tussen onze Vader, Die in de hemelen is en onze ziel. Dat kan alleen door Hem, Die Vader der eeuwigheid is (Jes. 9), want die de Zoon gezien heeft, Die heeft de Vader gezien (Joh. 14:9). In Galaten 4:6 zegt de apostel: “En omdat gij kinderen zijt, zo heeft God de Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader.” De kanttekeningen schrijven hierbij: “Het woord Abba betekent in de Syrische taal Vader, hetwelk de apostel hier gehouden heeft, omdat het een woord is vol affectie, hetwelk de jonge kinderen bijna in alle talen behouden; en hij zet daarbij het woord Vader, niet alleen om het te verklaren, maar ook om de beweging en bijzondere affectie van de gelovigen in dit roepen tot God beter uit te drukken; gelijk ook Christus deze verdubbeling van het woord Vader te dien einde heeft gebruikt in Zijn meeste benauwdheid, Mark. 14:36, en aan het kruis de verdubbeling van het woord Mijn God, Mijn God, Mark. 15:34.”

Vers 16: Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn.

De Heilige Geest beweegt ons niet alleen om God als onze Vader aan te roepen, maar getuigt ook inwendig tot onze geest dat wij Gods kinderen zijn. In Efeze 1:13-14 schrijft de apostel Paulus aan de gelovigen: “In Welken (n.l. Christus Jezus) ook gij zijt, nadat gij het Woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid, gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregen verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.”

De apostel leert dus de verzegeling met de Heilige Geest der belofte. Die leert ons amen zeggen op het Woord van God, niet alleen in het algemeen, maar persoonlijk in de toepassing. Dat kunnen we bijvoorbeeld terugvinden in Zondag 7 van de Catechismus als gesproken wordt over een waar geloof. Waar wordt dit nu het meeste beoefend? In de diepte van de vernedering en in benauwdheden, in vervolgingen. In die weg wordt lijdzaamheid beoefend en de lijdzaamheid werkt bevinding en de bevinding hoop, en de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons is gegeven. (Rom. 5:4-5).

Vers 17: En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen Gods en mede-erfgenamen van Christus; zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

Tot slot van dit gedeelte spreekt de apostel over de erfgenamen. Een erfenis is er voor de erfgenamen en die is voor de kinderen. Zo is het ook in het natuurlijke leven. De geestelijke kinderen zijn erfgenamen Gods (namelijk als van onze Vader, Die ons met Zich deel geeft aan Zijn hemelse goederen) en mede-erfgenamen van Christus (namelijk als van onze eerstgeboren Broeder, Die de erfenis van nature toekomt en Die deze erfenis door genade

mede deelachtig maakt). Het gaat echter wel door lijden naar heerlijkheid. De Heere Jezus heeft gezegd tot Zijn discipelen: “Ze hebben Mij gehaat, ze zullen ook u haten. Ze hebben Mij vervolgd, ze zullen ook u vervolgen”, en “Hebt goede moed want Ik heb de wereld overwonnen”. Hij heeft alles wat wereld is overwonnen. Alzo lief heeft God de wereld gehad. Is dat wel eens bij ons naar binnen geslagen toen we als een verlorene openbaar zijn gekomen, en dat naar recht? Hij heeft de buitenwereld overwonnen, maar ook de binnenwereld die Gods Kerk in zich bevindt. Weet je wel, dat verdorven vlees. Gods kinderen worden verwaardigd om met Hem te lijden, om in die weg met Hem verheerlijkt te worden. (2 Tim. 2:11-12). In het vervolg gaat de apostel verder in op het lijden van deze tegenwoordige tijd en de heerlijkheid die geopenbaard zal worden aan de ware gelovigen. Maar daarover hopen we een andere keer te spreken. De Heere zegene Zijn Woord aan ons aller hart.

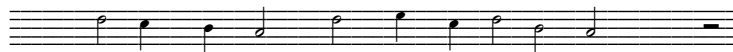
Zingen: Psalm 45:1

Mijn hart, vervuld met heilbespiegelingen,

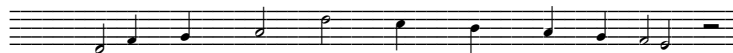
Zal 't mooiste lied van enen Koning zingen,

Terwijl de Geest mijn gladde tonge drijft,

Is z' als de pen van een, die vaardig schrijft.

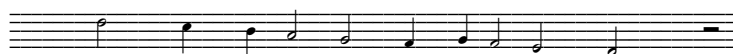
Beminlijk Vorst, uw schoonheid hoog te loven,

Gaat al het schoon der mensen ver te boven;

Gena is op uw lippen uitgestort,

Dies g' eeuwiglijk van God gezegend wordt.

Pauze

Vragen:

1. Wat is wandelen naar het vlees en wandelen naar de Geest?
2. Waarvan zijn Gods kinderen vrijgemaakt? Door Wie?
3. Waarom is de wet krachteloos tot vernieuwing van het leven?
4. Wat is het recht van de wet?
5. Wie doet opwekken uit de dood en wat houdt het in (lichamelijk en geestelijk) ?
6. Wat is het verschil tussen de geest der dienstbaarheid en de Geest der aanneming tot kinderen?
7. Geef eens voorbeelden van bijna christenen in de Bijbel?
8. Wat is de verzegeling met de Heilige Geest?
9. Geef eens voorbeelden uit de Bijbel die horen bij “door lijden naar heerlijkheid”?

Zingen: Psalm 25:2

HEER', *ai, maak mij Uwe* wegen,

Door Uw *woord en Geest* bekend;

Leer mij, *hoe die* zijn gelegen,

En *waarheen g' uw* treden wendt,

Leid mij *in Uw* *waarheid*, leer

IJvrig mij *Uw* *wet* betrachten.

Want Gij *zijt mijn* *heil*, o HEER',

'k Blijf U *al den dag* *verwachten*.

Dankgebed